

ANEXA NR. 2

INVENTAR ASUPRA CONDIȚIILOR DE NULITATE ABSOLUTĂ SAU RELATIVĂ ȘI ANULABILITATEA

TITLUL PRELIMINAR Despre legea civilă

CAPITOLUL II

Aplicarea legii civile

Art. 6. APLICAREA ÎN TIMP A LEGII CIVILE.

(1) Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă.

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

(3) *Actele juridice nule, **anulabile** sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace potrivit dispozițiilor legii noi.*

(4) *Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.*

(5) Dispozițiile legii noi se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.

CARTEA I

Despre persoane

TITLUL II

Persoana fizică

CAPITOLUL I

Capacitatea civilă a persoanei fizice

Secțiunea a 2-a

Capacitatea de exercițiu

Art. 39. SITUAȚIA MINORULUI CĂSĂTORIT.

(1) Minorul dobândește, prin căsătorie, capacitatea deplină de exercițiu.

(2) În cazul în care căsătoria este **anulată**, minorul care a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei păstrează capacitatea deplină de exercițiu.

Art. 44. SANCTIUNE.

(1) Actele făcute de persoana lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, altele decât cele prevăzute la art. 41 alin. (3) și la art. 43 alin. (3), precum și actele făcute de tutore fără autorizarea instanței de tutelă, atunci când această autorizare este cerută de lege, sunt **anulabile**, chiar fără dovedirea unui prejudiciu.

(2) Cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă poate invoca și singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din minoritate ori din punerea sub interdicție judecătorească.

Art. 45. FRAUDA COMISĂ DE INCAPABIL. Simpla declarație că este capabil să contracteze, făcută de cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, nu înlătură anulabilitatea actului. Dacă însă a folosit manopere dolosive, instanța, la cererea părții induse în eroare, poate menține contractul atunci când apreciază că aceasta ar constitui o sancțiune civilă adecvată.

Art. 46. REGIMUL NULITĂȚII.

(1) Persoanele capabile de a contracta nu pot opune minorului sau celui pus sub interdicție judecătorească incapacitatea acestuia.

(2) Acțiunea în anulare poate fi exercitată de reprezentantul legal, de minorul care a împlinit vârsta de 14 ani, precum și de ocrotitorul legal.

(3) Atunci când actul s-a încheiat fără autorizarea instanței de tutelă, necesară potrivit legii, aceasta va sesiza procurorul în vederea exercitării acțiunii în anulare.

Art. 48. CONFIRMAREA ACTULUI ANULABIL. Minorul devenit major poate confirma actul făcut singur în timpul minorității, atunci când el trebuia să fie reprezentat sau asistat. După descărcarea tutorelui, el poate, de asemenea, să confirme actul făcut de tutorele său fără respectarea tuturor formalităților cerute pentru încheierea lui valabilă. În timpul minorității, confirmarea actului **anulabil** se poate face numai în condițiile art. 1.263 și 1.264.

Secțiunea a 3-a

Declararea judecătorească a morții

Art. 54. ANULAREA HOTĂRÂRII DE DECLARARE A MORȚII.

(1) Dacă cel declarat mort este în viață, se poate cere, oricând, anularea hotărârii prin care s-a declarat moartea.

(2) Cel care a fost declarat mort poate cere, după anularea hotărârii declarative de moarte, înapoierea bunurilor sale în natură, iar dacă aceasta nu este cu putință, restituirea lor prin echivalent. Cu toate acestea, dobânditorul cu titlu oneros nu este obligat să le înapoieze decât dacă, sub rezerva dispozițiilor în materie de carte funciară, se va face dovada că la data dobândirii știa ori trebuia să știe că persoana declarată moartă este în viață.

Art. 55. DESCOPERIREA CERTIFICATULUI DE DECES. Orice persoană interesată poate cere oricând anularea hotărârii declarative de moarte, în cazul în care se descoperă certificatul de deces al celui declarat mort.

CAPITOLUL II

Respectul datorat ființei umane și drepturilor ei inerente

Secțiunea a 2-a

Drepturile la viață, la sănătate și la integritate ale persoanei fizice

Art. 66. INTERZICEREA UNOR ACTE PATRIMONIALE. Orice acte care au ca obiect conferirea unei valori patrimoniale corpului uman, elementelor sau produselor sale sunt lovite de **nulitate** absolută, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

CAPITOLUL III

Identificarea persoanei fizice

Secțiunea a 3-a

Actele de stare civilă

Art. 100. ANULAREA, COMPLETAREA, MODIFICAREA SAU RECTIFICAREA ACTELOR DE STARE CIVILĂ.

(1) Anularea, completarea sau modificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se poate face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.

(2) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se poate face, din oficiu sau la cerere, numai în temeiul dispoziției primarului de la primăria care are în păstrare actul de stare civilă.

(3) *Starea civilă poate fi modificată în baza unei hotărâri de anulare, completare sau modificare a unui act de stare civilă numai dacă a fost formulată și o acțiune de modificare a stării civile, admisă printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.*

(4) *Hotărârea judecătorească prin care se dispune anularea, completarea sau modificarea unui act de stare civilă, precum și înregistrarea făcută în temeiul unei asemenea hotărâri sunt opozabile oricărei alte persoane cât timp printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul. Actul administrativ prin care s-a dispus rectificarea unui act de stare civilă, precum și înregistrarea făcută în baza lui sunt opozabile oricărei persoane până la proba contrară.*

Art. 101. ÎNSCRIEREA MENȚIUNILOR PE ACTUL DE STARE CIVILĂ. *Anularea, completarea, modificarea și rectificarea unui act de stare civilă sau a unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă ori, după caz, prin dispoziție a primarului, se înscriu numai prin mențiune pe actul de stare civilă corespunzător. În acest scop, hotărârea judecătorească rămasă definitivă se comunică de îndată, din oficiu, de către instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului.*

TITLUL III

Ocrotirea persoanei fizice

CAPITOLUL II

Tutela minorului

Secțiunea a 3-a

Consiliul de familie

Art. 130. ATRIBUȚII.

(1) Consiliul de familie dă avize consultative, la solicitarea tutorelui sau a instanței de tutelă, și ia decizii, în cazurile prevăzute de lege. Avizele consultative și deciziile se iau în mod valabil cu votul majorității membrilor săi, consiliul fiind prezidat de persoana cea mai înaintată în vârstă.

(2) La luarea deciziilor, minorul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi ascultat, dispozițiile art. 264 fiind aplicabile în mod corespunzător.

(3) Deciziile consiliului de familie vor fi motivate și consemnate într-un registru special constituit, care se ține de unul dintre membrii consiliului, desemnat în acest scop de instanța de tutelă.

(4) *Actele încheiate de tutore în lipsa avizului consultativ sunt **anulabile**. Încheierea actului cu nerespectarea avizului atrage numai răspunderea tutorelui. Dispozițiile art. 155 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

Secțiunea a 4-a **Exercitarea tutelei**

Art. 144. REGIMUL JURIDIC AL ACTELOR DE DISPOZIȚIE.

(1) Tutorele nu poate, în numele minorului, să facă donații și nici să garanteze obligația altuia. Fac excepție darurile obișnuite, potrivite cu starea materială a minorului.

(2) Tutorele nu poate, fără avizul consiliului de familie și autorizarea instanței de tutelă, să facă acte de înstrăinare, împărțeală, ipotecare ori de grevare cu alte sarcini reale a bunurilor minorului, să renunțe la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie în mod valabil orice alte acte ce depășesc dreptul de administrare.

(3) *Actele făcute cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) sunt **anulabile**. În aceste cazuri, acțiunea în anulare poate fi exercitată de tutore, de consiliul de familie sau de oricare membru al acestuia, precum și de către procuror, din oficiu sau la sesizarea instanței de tutelă.*

(4) Cu toate acestea, tutorele poate înstrăina, fără avizul consiliului de familie și fără autorizarea instanței de tutelă, bunurile supuse pieirii, degradării, alterării ori deprecierii, precum și cele devenite nefolositoare pentru minor.

Art. 146. ÎNCUVIINȚAREA ȘI AUTORIZAREA ACTELOR MINORULUI CARE A ÎMPLINIT VÂRSTA DE 14 ANI.

(1) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani încheie actele juridice cu încuviințarea scrisă a tutorelui sau, după caz, a curatorului.

(2) Dacă actul pe care minorul care a împlinit vârsta de 14 ani urmează să îl încheie face parte dintre acelea pe care tutorele nu le poate face decât cu autorizarea instanței de tutelă și cu avizul consiliului de familie, va fi necesară atât autorizarea acesteia, cât și avizul consiliului de familie.

(3) Minorul nu poate să facă donații, altele decât darurile obișnuite potrivit stării lui materiale, și nici să garanteze obligația altuia.

(4) *Actele făcute cu încălcarea dispozițiilor alin. (1)–(3) sunt **anulabile**, dispozițiile art. 144 alin. (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.*

Art. 147. INTERZICEREA UNOR ACTE JURIDICE.

(1) *Este interzisă, sub sancțiunea nulității relative, încheierea de acte juridice între tutore sau soțul, o rudă în linie dreaptă ori frații sau surorile tutorelui, pe de o parte, și minor, pe de altă parte.*

(2) Cu toate acestea, oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (1) poate cumpăra la licitație publică un bun al minorului, dacă are o garanție reală asupra acestui bun ori îl deține în coproprietate cu minorul, după caz.

CAPITOLUL III

Ocrotirea interzisului judecătoresc

Art. 172. ACTELE ÎNCHEIATE DE CEL PUS SUB INTERDICȚIE JUDECĂTOREASCĂ. *Actele juridice încheiate de persoana pusă sub interdicție judecătorească, altele decât cele prevăzute la art. 43 alin. (3), sunt anulabile, chiar dacă la data încheierii lor aceasta ar fi avut discernământ.*

TITLUL IV

Persoana juridică

CAPITOLUL II

Înființarea persoanei juridice

Secțiunea a 2-a

Nulitatea persoanei juridice

Art. 196. CAUZELE DE NULITATE.

(1) **Nulitatea** unei persoane juridice poate fi constatată sau, după caz, declarată de instanța judecătorească numai atunci când:

a) lipsește actul de înființare sau nu a fost încheiat în forma autentică în situațiile anume prevăzute de lege;

b) toți fondatorii sau asociații au fost, potrivit legii, incapabili, la data înființării persoanei juridice;

c) obiectul de activitate este ilicit, contrar ordinii publice ori bunelor moravuri;

d) lipsește autorizația administrativă necesară pentru înființarea acesteia;

e) actul de înființare nu prevede denumirea, sediul sau obiectul de activitate;

f) actul de înființare nu prevede aporturile fondatorilor sau ale asociațiilor ori capitalul social subscris și vărsat;

g) s-au încălcat dispozițiile legale privind patrimoniul inițial sau capitalul social minim, subscris și vărsat;

h) nu s-a respectat numărul minim de fondatori sau asociați prevăzut de lege;

i) au fost nesocotite alte dispoziții legale imperative prevăzute sub sancțiunea nulității actului de înființare a persoanei juridice.

*(2) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) lit. a), c)–g) se sancționează cu **nulitatea absolută**.*

Art. 197. ASPECTELE SPECIALE PRIVIND REGIMUL NULITĂȚII.

*(1) **Nulitatea relativă** a persoanei juridice poate fi invocată în termen de un an de la data înregistrării sau înființării acesteia, după caz.*

*(2) **Nulitatea absolută** sau relativă a persoanei juridice se acoperă în toate cazurile, dacă, până la închiderea dezbaterilor în fața primei instanțe de judecată, cauza de **nulitate** a fost înlăturată.*

Art. 198. EFECTELE NULITĂȚII.

(1) De la data la care hotărârea judecătorească de constatare sau declarare a nulității a devenit definitivă, persoana juridică încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare.

(2) Prin hotărârea judecătorească de constatare sau declarare a nulității se numesc și lichidatorii.

(3) Hotărârea judecătorească definitivă se comunică, din oficiu, spre a fi notată în toate registrele publice în care persoana juridică a fost înregistrată sau, după caz, menționată.

(4) În toate cazurile, fondatorii sau asociații răspund, în condițiile legii, pentru obligațiile persoanei juridice care s-au născut în sarcina acesteia de la data înființării ei și până la data notării în registrele publice a hotărârii judecătorești prevăzute la alin. (3).

Art. 199. REGIMUL ACTELOR JURIDICE ÎNCHEIATE CU TERȚII.

(1) Constatarea sau, după caz, declararea nulității nu aduce atingere actelor încheiate anterior în numele persoanei juridice de către organele de administrare, direct sau prin reprezentare, după caz.

*(2) Nici persoana juridică și nici fondatorii sau asociații nu pot opune terților **nulitatea** acesteia, în afară de cazul în care se dovedește că aceștia cunoșteau cauza de **nulitate** la momentul încheierii actului.*

CAPITOLUL III

Capacitatea civilă a persoanei juridice

Secțiunea 1

Capacitatea de folosință a persoanei juridice

Art. 206. CONȚINUTUL CAPACITĂȚII DE FOLOSINȚĂ.

(1) Persoana juridică poate avea orice drepturi și obligații civile, afară de acelea care, prin natura lor sau potrivit legii, nu pot aparține decât persoanei fizice.

(2) Persoanele juridice fără scop lucrativ pot avea doar acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.

(3) *Actul juridic încheiat cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) și (2) este lovit de nulitate absolută.*

Art. 207. DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR AUTORIZATE.

(1) În cazul activităților care trebuie autorizate de organele competente, dreptul de a desfășura asemenea activități se naște numai din momentul obținerii autorizației respective, dacă prin lege nu se prevede altfel.

(2) *Actele și operațiunile săvârșite fără autorizațiile prevăzute de lege sunt lovite de nulitate absolută, iar persoanele care le-au făcut răspund nelimitat și solidar pentru toate prejudiciile cauzate, independent de aplicarea altor sancțiuni prevăzute de lege.*

Secțiunea a 2-a

**Capacitatea de exercițiu și funcționarea
persoanei juridice**

§1. Capacitatea de exercițiu

Art. 211. INCAPACITĂȚI ȘI INCOMPATIBILITĂȚI.

(1) Nu pot face parte din organele de administrare și de control ale persoanei juridice incapabilii, cei cu capacitate de exercițiu restrânsă, cei decăzuți din dreptul de a exercita o funcție în cadrul acestor organe, precum și cei declarați prin lege sau prin actul de constituire incompatibili să ocupe o astfel de funcție.

(2) *Actele încheiate cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt anulabile. Acestea nu pot fi anulate pentru simplul fapt că persoanele care fac parte din aceste organe sunt incapabile ori incompatibile, după caz, sau pentru că acestea au fost numite cu încălcarea dispozițiilor legale ori statutare, dacă nu s-a produs o vătămare.*

§2. Funcționarea persoanei juridice

Art. 215. CONTRARIETATEA DE INTERESE.

(1) Este **anulabil** *actul juridic încheiat în fraudă intereselor persoanei juridice de un membru al organelor de administrare, dacă acesta din urmă, soțul, ascendenții sau descendenții lui, rudele în linie colaterală sau afinii săi, până la gradul al patrulea inclusiv, aveau vreun interes să se încheie acel act și dacă partea cealaltă a cunoscut sau trebuia să cunoască acest lucru.*

(2) Atunci când cel care face parte din organele de administrare ale persoanei juridice ori una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) are interes într-o problemă supusă hotărârii acestor organe, trebuie să înștiințeze persoana juridică și să nu ia parte la nicio deliberare privitoare

la aceasta. În caz contrar, el răspunde pentru daunele cauzate persoanei juridice, dacă fără votul lui nu s-ar fi putut obține majoritatea cerută.

Art. 216. NULITATEA ACTELOR EMISE DE ORGANELE PERSOANEI JURIDICE.

(1) Hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție de oricare dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când li s-a comunicat copia de pe hotărârea sau decizia respectivă ori de la data când a avut loc ședința, după caz.

(2) Administratorii nu pot însă ataca hotărârea privitoare la revocarea lor din funcție. Ei au numai dreptul de a fi despăgubiți, dacă revocarea a fost nejustificată sau intempestivă și au suferit astfel un prejudiciu.

(3) *Cererea de anulare se soluționează în camera de consiliu de către instanța competentă în circumscripția căreia persoana juridică își are sediul, în contradictoriu cu persoana juridică în cauză, reprezentată prin administratori. Hotărârea instanței este supusă numai apelului.*

(4) Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, persoana juridică este reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre membrii persoanei juridice, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată până când organul de conducere competent, convocat în acest scop, va alege o altă persoană.

(5) *Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul public în care este înregistrată persoana juridică, fiind opozabilă de la această dată față de orice persoană, inclusiv față de membrii acelei persoane juridice.*

(6) *Dacă se invocă motive de **nulitate** absolută, dreptul la acțiunea în constatarea nulității este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată de orice persoană interesată. Dispozițiile alin. (3)–(5) rămân aplicabile.*

(7) Prevederile prezentului articol se aplică în măsura în care prin legi speciale nu se dispune altfel.

CAPITOLUL VI

Încetarea persoanei juridice

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 244. MODURILE DE ÎNCETARE. *Persoana juridică încetează, după caz, prin constatarea ori declararea **nulității**, prin fuziune, divizare totală, transformare, dizolvare sau desființare ori printr-un alt mod prevăzut de actul constitutiv sau de lege.*

CARTEA A II-A Despre familie

TITLUL I Dispoziții generale

Art. 259. CĂSĂTORIA.

(1) Căsătoria este uniunea liber consimțită între un bărbat și o femeie, încheiată în condițiile legii.

(2) Bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători în scopul de a întemeia o familie.

(3) Celebrarea religioasă a căsătoriei poate fi făcută numai după încheierea căsătoriei civile.

(4) *Condițiile de încheiere și cauzele de **nulitate** ale căsătoriei se stabilesc prin prezentul cod.*

(5) Căsătoria încetează prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți.

(6) Căsătoria poate fi desfăcută prin divorț, în condițiile legii.

TITLUL II Căsătoria

CAPITOLUL IV Nulitatea căsătoriei

Secțiunea 1

Nulitatea absolută a căsătoriei

Art. 293. CAZURILE DE NULITATE ABSOLUTĂ.

(1) *Este lovită de **nulitate** absolută căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 271, 273, 274, 276 și art. 287 alin. (1).*

(2) În cazul în care soțul unei persoane declarate moarte s-a recăsătorit și, după aceasta, hotărârea declarativă de moarte este anulată, noua căsătorie rămâne valabilă, dacă soțul celui declarat mort a fost de bună-credință. Prima căsătorie se consideră desfăcută pe data încheierii noii căsătorii.

Art. 294. LIPSA VÂRSTEI MATRIMONIALE.

(1) *Căsătoria încheiată de minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani este lovită de **nulitate** absolută.*

(2) *Cu toate acestea, **nulitatea** căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, ambii soți au împlinit vârsta de 18 ani sau dacă soția a născut ori a rămas însărcinată.*

Art. 295. CĂSĂTORIA FICTIVĂ.

(1) Căsătoria încheiată în alte scopuri decât acela de a întemeia o familie este lovită de **nulitate absolută**.

(2) Cu toate acestea, **nulitatea** căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, a intervenit conviețuirea soților, soția a născut sau a rămas însărcinată ori au trecut 2 ani de la încheierea căsătoriei.

Art. 296. PERSOANELE CARE POT INVOCA NULITATEA ABSOLUTĂ. Orice persoană interesată poate introduce acțiunea în constatarea nulității absolute a căsătoriei. Cu toate acestea, procurorul nu poate introduce acțiunea după încetarea sau desfacerea căsătoriei, cu excepția cazului în care ar acționa pentru apărarea drepturilor minorilor sau a persoanelor puse sub interdicție.

Secțiunea a 2-a

Nulitatea relativă a căsătoriei

Art. 297. LIPSA ÎNCUVIINȚĂRILOR CERUTE DE LEGE.

(1) Este anulabilă căsătoria încheiată fără încuviințările sau autorizarea prevăzute la art. 272 alin. (2), (4) și (5).

(2) Anulabilitatea poate fi invocată numai de cel a cărui încuviințare era necesară. Dispozițiile art. 46 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 298. VICIILE DE CONSIMȚĂMÂNT.

(1) Căsătoria poate fi anulată la cererea soțului al cărui consimțământ a fost viciat prin eroare, prin dol sau prin violență.

(2) Eroarea constituie viciu de consimțământ numai atunci când privește identitatea fizică a viitorului soț.

Art. 299. LIPSA DISCERNĂMÂNTULUI. Este anulabilă căsătoria încheiată de persoana lipsită vremelnic de discernământ.

Art. 300. EXISTENȚA TUTELEI. Căsătoria încheiată între tutore și persoana minoră aflată sub tutela sa este anulabilă.

Art. 301. TERMENUL DE PRESCRIPTIE.

(1) Anularea căsătoriei poate fi cerută în termen de 6 luni.

(2) În cazul prevăzut la art. 297, termenul curge de la data la care cei a căror încuviințare sau autorizare era necesară pentru încheierea căsătoriei au luat cunoștință de aceasta.

(3) În cazul nulității pentru vicii de consimțământ ori pentru lipsa discernământului, termenul curge de la data încetării violenței sau, după caz, de la data la care cel interesat a cunoscut dolul, eroarea ori lipsa vremelnică a discernământului.

(4) În cazul prevăzut la art. 300, termenul curge de la data încheierii căsătoriei.

Art. 302. CARACTERUL PERSONAL AL ACȚIUNII. *Dreptul la acțiunea în anulare nu se transmite moștenitorilor. Cu toate acestea, dacă acțiunea a fost pornită de către unul dintre soți, ea poate fi continuată de către oricare dintre moștenitorii săi.*

Art. 303. ACOPERIREA NULITĂȚII.

(1) *În cazurile prevăzute la art. 272 alin. (2), (4) și (5), anulabilitatea căsătoriei se acoperă dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, s-au obținut încuviințările și autorizarea cerute de lege.*

(2) *Căsătoria nu poate fi anulată dacă soții au conviețuit timp de 6 luni de la data încetării violenței sau de la data descoperirii dolului, a erorii ori a lipsei vremelnice a facultăților mintale.*

(3) *În toate cazurile, **nulitatea** căsătoriei se acoperă dacă, între timp, ambii soți au împlinit vârsta de 18 ani sau dacă soția a născut ori a rămas însărcinată.*

Secțiunea a 3-a

Efectele nulității căsătoriei

Art. 304. CĂSĂTORIA PUTATIVĂ.

(1) *Soțul de bună-credință la încheierea unei căsătorii nule sau anulate păstrează, până la data când hotărârea judecătorească rămâne definitivă, situația unui soț dintr-o căsătorie valabilă.*

(2) *În situația prevăzută la alin. (1), raporturile patrimoniale dintre foștii soți sunt supuse, prin asemănare, dispozițiilor privitoare la divorț.*

Art. 305. SITUAȚIA COPIILOR.

(1) ***Nulitatea** căsătoriei nu are niciun efect în privința copiilor, care păstrează situația de copii din căsătorie.*

(2) *În ceea ce privește drepturile și obligațiile dintre părinți și copii se aplică, prin asemănare, dispozițiile privitoare la divorț.*

Art. 306. OPOZABILITATEA HOTĂRÂRII JUDECĂTOREȘTI.

(1) *Hotărârea judecătorească de constatare a nulității sau de anulare a căsătoriei este opozabilă terțelor persoane, în condițiile legii. Dispozițiile art. 291, 334 și 335 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

(2) ***Nulitatea** căsătoriei nu poate fi opusă unei terțe persoane împotriva unui act încheiat anterior de aceasta cu unul dintre soți, în afară de cazul în care au fost îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute de lege cu privire la acțiunea în constatarea nulității ori în anulare sau terțul a cunoscut, pe altă cale, înainte de încheierea actului, cauza de **nulitate** a căsătoriei. Dispozițiile art. 291, 334 și 335 sunt aplicabile în mod corespunzător și publicității acțiunii în constatarea nulității sau în anularea căsătoriei.*

CAPITOLUL VI

Drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților

Secțiunea 1

Dispoziții comune

§1. Despre regimul matrimonial în general

Art. 316. *ACTELE DE DISPOZIȚIE CARE PUN ÎN PERICOL GRAV INTERESELE FAMILIEI.*

(1) *În mod excepțional, dacă unul dintre soți încheie acte juridice prin care pune în pericol grav interesele familiei, celălalt soț poate cere instanței de tutelă ca, pentru o durată determinată, dreptul de a dispune de anumite bunuri să poată fi exercitat numai cu consimțământul său expres. Durata acestei măsuri poate fi prelungită, fără însă a se depăși în total 2 ani. Hotărârea de încuviințare a măsurii se comunică în vederea efectuării formalităților de publicitate imobiliară sau mobilă, după caz.*

(2) *Actele încheiate cu nerespectarea hotărârii judecătorești sunt anulabile. Dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an, care începe să curgă de la data când soțul vătămat a luat cunoștință de existența actului.*

(3) *Dispozițiile art. 346 și 347 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

Art. 319. *ÎNCETAREA REGIMULUI MATRIMONIAL.*

(1) *Regimul matrimonial încetează prin constatarea nulității, anularea, desfacerea sau încetarea căsătoriei.*

(2) *În timpul căsătoriei, regimul matrimonial poate fi modificat, în condițiile legii.*

§2. Locuința familiei

Art. 322. *REGIMUL UNOR ACTE JURIDICE.*

(1) *Fără consimțământul scris al celuilalt soț, niciunul dintre soți, chiar dacă este proprietar exclusiv, nu poate dispune de drepturile asupra locuinței familiei și nici nu poate încheia acte prin care ar fi afectată folosința acesteia.*

(2) *De asemenea, un soț nu poate deplasa din locuință bunurile ce mobilează sau decorează locuința familiei și nu poate dispune de acestea fără consimțământul scris al celuilalt soț.*

(3) *În cazul în care consimțământul este refuzat fără un motiv legitim, celălalt soț poate să sesizeze instanța de tutelă, pentru ca aceasta să autorizeze încheierea actului.*

(4) *Soțul care nu și-a dat consimțământul la încheierea actului poate cere anularea lui în termen de un an de la data la care a luat cunoștință despre acesta, dar nu mai târziu de un an de la data încetării regimului matrimonial.*

(5) În lipsa notării locuinței familiei în cartea funciară, soțul care nu și-a dat consimțământul nu poate cere anularea actului, ci numai daune-interese de la celălalt soț, cu excepția cazului în care terțul dobânditor a cunoscut, pe altă cale, calitatea de locuință a familiei.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător actelor încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (2).

§4. Alegerea regimului matrimonial

Art. 330. ÎNCHEIEREA CONVENȚIEI MATRIMONIALE.

(1) *Sub sancțiunea nulității absolute, convenția matrimonială se încheie prin înscris autenticat de notarul public, cu consimțământul tuturor părților, exprimat personal sau prin mandatar cu procură autentică, specială și având conținut predeterminat.*

(2) Convenția matrimonială încheiată înainte de căsătorie produce efecte numai de la data încheierii căsătoriei.

(3) Convenția încheiată în timpul căsătoriei produce efecte de la data prevăzută de părți sau, în lipsă, de la data încheierii ei.

Art. 332. OBIECTUL CONVENȚIEI MATRIMONIALE.

(1) *Prin convenția matrimonială nu se poate deroga, sub sancțiunea nulității absolute, de la dispozițiile legale privind regimul matrimonial ales decât în cazurile anume prevăzute de lege.*

(2) De asemenea, convenția matrimonială nu poate aduce atingere egalității dintre soți, autorității părintești sau devoluțiunii succesorale legale.

Art. 337. ÎNCHEIEREA CONVENȚIEI MATRIMONIALE DE CĂTRE MINOR.

(1) Minorul care a împlinit vârsta matrimonială poate încheia sau modifica o convenție matrimonială numai cu încuviințarea ocrotitorului său legal și cu autorizarea instanței de tutelă.

(2) *În lipsa încuviințării sau a autorizării prevăzute la alin. (1), convenția încheiată de minor poate fi anulată în condițiile art. 46, care se aplică în mod corespunzător.*

(3) *Acțiunea în anulare nu poate fi formulată dacă a trecut un an de la încheierea căsătoriei.*

Art. 338. NULITATEA CONVENȚIEI MATRIMONIALE. În cazul în care convenția matrimonială este nulă sau anulată, între soți se aplică regimul comunității legale, fără a fi afectate drepturile dobândite de terți de bună-credință.

Secțiunea a 2-a

Regimul comunității legale

Art. 347. NULITATEA RELATIVĂ.

(1) *Actul încheiat fără consimțământul expres al celuilalt soț, atunci când el este necesar potrivit legii, este anulabil.*

(2) *Terțul dobânditor care a depus diligența necesară pentru a se informa cu privire la natura bunului este apărat de efectele nulității. Dispozițiile art. 345 alin. (4) rămân aplicabile.*

Art. 359. CONVENȚIILE CONTRARE REGIMULUI COMUNITĂȚII LEGALE.
Orice convenție contrară dispozițiilor prezentei secțiuni este lovită de nulitate absolută, în măsura în care nu este compatibilă cu regimul comunității convenționale.

CAPITOLUL VII Desfacerea căsătoriei

Secțiunea a 2-a **Efectele divorțului**

§3. Efectele divorțului cu privire la raporturile patrimoniale dintre soți

I. Efecte cu privire la regimul matrimonial

Art. 385. ÎNCETAREA REGIMULUI MATRIMONIAL.

(1) În cazul divorțului, regimul matrimonial încetează între soți la data introducerii cererii de divorț.

(2) Cu toate acestea, oricare dintre soți sau amândoi, împreună, în cazul divorțului prin acordul lor, pot cere instanței de divorț să constate că regimul matrimonial a încetat de la data separației în fapt.

(3) Prevederile acestui articol se aplică în mod corespunzător și în cazul divorțului prevăzut la art. 375.

Art. 386. ACTELE ÎNCHEIATE ÎN FRAUDA CELUIALT SOȚ.

(1) Actele menționate la art. 346 alin. (2), precum și actele din care se nasc obligații în sarcina comunității, încheiate de unul dintre soți după data introducerii cererii de divorț sunt anulabile, dacă au fost făcute în fraudă celui alt soț.

(2) Dispozițiile art. 345 alin. (4) rămân aplicabile.

TITLUL III Rudenia

CAPITOLUL II Filiația

Secțiunea 1 **Stabilirea filiației**

§3. Recunoașterea copilului

Art. 418. NULITATEA ABSOLUTĂ A RECUNOAȘTERII. *Recunoașterea este lovită de nulitate absolută dacă:*

a) a fost recunoscut un copil a cărui filiație, stabilită potrivit legii, nu a fost înlăturată. Cu toate acestea, dacă filiația anterioară a fost înlăturată prin hotărâre judecătorească, recunoașterea este valabilă;

b) a fost făcută după decesul copilului, iar acesta nu a lăsat descendenți firești;

c) a fost făcută în alte forme decât cele prevăzute de lege.

Art. 419. NULITATEA RELATIVĂ A RECUNOAȘTERII.

(1) Recunoașterea poate fi anulată pentru eroare, dol sau violență.

(2) Prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data încetării violenței ori, după caz, a descoperirii erorii sau dolului.

CAPITOLUL III

Adopția

Secțiunea a 4-a

Încetarea adopției

Art. 475. ÎNCETAREA ADOPTIEI. Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a anulării ori a constatării **nulității** sale.

Art. 479. ANULAREA ADOPTIEI.

(1) Adopția poate fi anulată la cererea oricărei persoane chemate să consimtă la încheierea ei și al cărei consimțământ a fost viciat prin eroare asupra identității adoptatului, dol sau violență.

(2) Acțiunea poate fi formulată în termen de 6 luni de la descoperirea erorii sau a dolului ori de la data încetării violenței, dar nu mai târziu de 2 ani de la încheierea adopției.

Art. 480. NULITATEA ABSOLUTĂ A ADOPTIEI.

(1) Sunt nule adopția fictivă, precum și cea încheiată cu încălcarea condițiilor de formă sau de fond, dacă, în acest din urmă caz, legea nu o sancționează cu **nulitatea** relativă.

(2) Adopția este fictivă dacă a fost încheiată în alt scop decât cel al ocrotirii interesului superior al copilului.

(3) Acțiunea în constatarea nulității adopției poate fi formulată de orice persoană interesată.

Art. 481. MENȚINEREA ADOPTIEI. Instanța poate respinge cererea privind **nulitatea** dacă menținerea adopției este în interesul celui adoptat. Acesta este întotdeauna ascultat, dispozițiile art. 264 aplicându-se în mod corespunzător.

CARTEA A III-A Despre bunuri

TITLUL II Proprietatea privată

CAPITOLUL III

Limitele juridice ale dreptului de proprietate privată

Secțiunea a 2-a

Limite convenționale

Art. 627. CLAUSA DE INALIENABILITATE. CONDIȚII. DOMENIU DE APLICARE.

(1) Prin convenție sau testament se poate interzice înstrăinarea unui bun, însă numai pentru o durată de cel mult 49 de ani și dacă există un interes serios și legitim. Termenul începe să curgă de la data dobândirii bunului.

(2) Dobânditorul poate fi autorizat de către instanță să dispună de bun dacă interesul care a justificat clauza de inalienabilitate a bunului a dispărut sau dacă un interes superior o impune.

(3) **Nulitatea** clauzei de inalienabilitate stipulate într-un contract atrage **nulitatea** întregului contract dacă a fost determinantă la încheierea acestuia. În contractele cu titlu oneros, caracterul determinant se prezumă, până la proba contrară.

(4) Clauza de inalienabilitate este subînțeleasă în convențiile din care se naște obligația de a transmite în viitor proprietatea către o persoană determinată sau determinabilă.

(5) Transmiterea bunului pe cale de succesiune nu poate fi oprită prin stipularea inalienabilității.

CAPITOLUL IV

Proprietatea comună

Secțiunea a 5-a

Partajul

Art. 684. DESFIINȚAREA PARTAJULUI.

(1) Partajul prin bună învoială poate fi desființat pentru aceleași cauze ca și contractele.

(2) Partajul făcut fără participarea tuturor coproprietarilor este lovit de **nulitate absolută**.

(3) Partajul este însă valabil chiar dacă nu cuprinde toate bunurile comune; pentru bunurile omise se poate face oricând un partaj suplimentar.

Art. 685. ÎNSTRĂINAREA BUNURILOR ATRIBUITE. *Nu poate invoca nulitatea relativă a partajului prin bună învoială coproprietarul care, cunoscând cauza de nulitate, înstrăinează în tot sau în parte bunurile atribuite.*

TITLUL IV

Fiducia

Art. 775. INTERDICȚIA LIBERALITĂȚII INDIRECTE. *Contractul de fiducie este lovit de nulitate absolută dacă prin el se realizează o liberalitate indirectă în folosul beneficiarului.*

Art. 779. CONȚINUTUL CONTRACTULUI DE FIDUCIE.

Contractul de fiducie trebuie să menționeze, sub sancțiunea nulității absolute:

a) drepturile reale, drepturile de creanță, garanțiile și orice alte drepturi patrimoniale transferate;

b) durata transferului, care nu poate depăși 33 de ani începând de la data încheierii sale;

c) identitatea constitutorului sau a constitutorilor;

d) identitatea fiduciarului sau a fiduciarilor;

e) identitatea beneficiarului sau a beneficiarilor ori cel puțin regulile care permit determinarea acestora;

f) scopul fiduciei și întinderea puterilor de administrare și de dispoziție ale fiduciarului ori ale fiduciarilor.

Art. 780. ÎNREGISTRAREA FISCALĂ.

(1) *Sub sancțiunea nulității absolute, contractul de fiducie și modificările sale trebuie să fie înregistrate la cererea fiduciarului, în termen de o lună de la data încheierii acestora, la organul fiscal competent să administreze sumele datorate de fiduciar bugetului general consolidat al statului.*

(2) Când masa patrimonială fiduciară cuprinde drepturi reale imobiliare, acestea sunt înregistrate, în condițiile prevăzute de lege, sub aceeași sancțiune, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale competent pentru administrarea sumelor datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale în raza cărora se află imobilul, dispozițiile de carte funciară rămânând aplicabile.

(3) Desemnarea ulterioară a beneficiarului, în cazul în care acesta nu este precizat chiar în contractul de fiducie, trebuie să fie făcută, sub aceeași sancțiune, printr-un act scris înregistrat în aceleași condiții.

(4) Dacă pentru transmiterea unor drepturi este necesară îndeplinirea unor cerințe speciale de formă, se va încheia un act separat cu respectarea cerințelor legale. În aceste cazuri, lipsa înregistrării fiscale atrage aplicarea sancțiunilor administrative prevăzute de lege.

TITLUL VI

Proprietatea publică

CAPITOLUL II

Drepturile reale corespunzătoare proprietății publice

Secțiunea a 3-a

Dreptul de concesiune

Art. 872. EXERCITAREA DREPTULUI DE CONCESIUNE.

(1) *Concesionarul poate efectua orice acte materiale sau juridice necesare pentru a asigura exploatarea bunului. Cu toate acestea, sub sancțiunea nulității absolute, concesionarul nu poate înstrăina și nici greva bunul dat în concesiune sau, după caz, bunurile destinate ori rezultate din realizarea concesiunii și care trebuie, potrivit legii sau actului constitutiv, să fie predate concedentului la încetarea, din orice motive, a concesiunii.*

(2) Fructele, precum și, în limitele prevăzute de lege și în actul de constituire, produsele bunului concesionat revin concesionarului.

(3) În toate cazurile, exercitarea dreptului de concesiune este supusă controlului din partea concedentului, în condițiile legii și ale contractului de concesiune.

TITLUL VII

Cartea funciară

CAPITOLUL III

Notarea unor drepturi, fapte și raporturi juridice

Art. 902. ACTELE SAU FAPTELE SUPUSE NOTĂRII.

(1) Drepturile, faptele sau alte raporturi juridice prevăzute la art. 876 alin. (2) devin opozabile terțelor persoane exclusiv prin notare, dacă nu se dovedește că au fost cunoscute pe altă cale, în afara cazului în care din lege rezultă că simpla cunoaștere a acestora nu este suficientă pentru a suplini lipsa de publicitate. În caz de conflict de drepturi care provin de la un autor comun, dispozițiile art. 890–892, 896 și 897 se aplică în mod corespunzător.

(2) În afara altor cazuri prevăzute de lege, sunt supuse notării în cartea funciară:

1. punerea sub interdicție judecătorească și ridicarea acestei măsuri;

2. cererea de declarare a morții unei persoane fizice, hotărârea judecătorească de declarare a morții și cererea de anulare sau de rectificare a hotărârii judecătorești de declarare a morții;

3. calitatea de bun comun a unui imobil;
 4. convenția matrimonială, precum și modificarea sau, după caz, înlocuirea ei;
 5. destinația unui imobil de locuință a familiei;
 6. locațiunea și cesiunea de venituri;
 7. aportul de folosință la capitalul social al unei societăți;
 8. interdicția convențională de înstrăinare sau de grevare a unui drept înscris;
 9. vânzarea făcută cu rezerva dreptului de proprietate;
 10. dreptul de a revoca sau denunța unilateral contractul;
 11. pactul comisoriu și declarația de rezoluțiune sau de reziliere unilaterală a contractului;
 12. antecontractul și pactul de opțiune;
 13. dreptul de preempțiune născut din convenții;
 14. intenția de a înstrăina sau de a ipoteca;
 15. schimbarea rangului ipotecii, poprirea, gajul sau constituirea altei garanții reale asupra creanței ipotecare;
 16. deschiderea procedurii insolvenței, ridicarea dreptului de administrare al debitorului supus acestei măsuri, precum și închiderea acestei proceduri;
 17. sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor ori veniturilor sale;
 18. acțiunea în prestație tabulară, acțiunea în justificare și acțiunea în rectificare;
 19. *acțiunile pentru apărarea drepturilor reale înscrise în cartea funciară, acțiunea în partaj, acțiunile în desființarea actului juridic pentru nulitate, rezoluțiune ori alte cauze de ineficacitate, acțiunea revocatorie, precum și orice alte acțiuni privitoare la alte drepturi, fapte, alte raporturi juridice în legătură cu imobilele înscrise;*
 20. punerea în mișcare a acțiunii penale pentru o înscrisiere în cartea funciară săvârșită printr-o faptă prevăzută de legea penală.
- (3) În sensul prezentului articol, prin *terți* se înțelege orice persoană care a dobândit un drept real sau un alt drept în legătură cu imobilul înscris în cartea funciară.

CARTEA A IV-A

Despre moștenire și liberalități

TITLUL I

Dispoziții referitoare la moștenire în general

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 956. ACTELE JURIDICE ASUPRA MOȘTENIRII NEDESCHISE.

*Dacă prin lege nu se prevede altfel, sunt lovite de **nulitate** absolută actele juridice având ca obiect drepturi eventuale asupra unei moșteniri nedeschise încă, precum actele prin care se acceptă moștenirea sau se renunță la aceasta, înainte de deschiderea ei, ori actele prin care se înstrăinează sau se promite înstrăinarea unor drepturi care s-ar putea dobândi la deschiderea moștenirii.*

TITLUL III

Liberalitățile

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Secțiunea a 2-a

Capacitatea în materie de liberalități

Art. 988. LIPSA CAPACITĂȚII DEPLINE DE EXERCITIU A DISPUNĂTORULUI.

(1) Cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă nu poate dispune de bunurile sale prin liberalități, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) *Sub sancțiunea nulității relative, nici chiar după dobândirea capacității depline de exercițiu persoana nu poate dispune prin liberalități în folosul celui care a avut calitatea de reprezentant ori ocrotitor legal al său, înainte ca acesta să fi primit de la instanța de tutelă descărcare pentru gestiunea sa. Se exceptează situația în care reprezentantul ori, după caz, ocrotitorul legal este ascendentul dispunătorului.*

Art. 990. ÎNCAPACITĂȚILE SPECIALE.

(1) Sunt **anulabile** liberalitățile făcute medicilor, farmaciștilor sau altor persoane, în perioada în care, în mod direct sau indirect, îi acordau îngrijiri de specialitate dispunătorului pentru boala care este cauză a decesului.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1):

a) liberalitățile făcute soțului, rudelor în linie dreaptă sau colateralilor privilegiați;

b) liberalitățile făcute altor rude până la al patrulea grad inclusiv, dacă, la data liberalității, dispunătorul nu are soț și nici rude în linie dreaptă sau colaterali privilegiați.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile și în privința preoților sau a altor persoane care acordau asistență religioasă în timpul bolii care este cauză a decesului.

(4) Dacă dispunătorul a decedat din cauza bolii, termenul de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare curge de la data la care moștenitorii au luat cunoștință de existența liberalității.

(5) În cazul în care dispunătorul s-a restabilit, legatul devine valabil, iar acțiunea în anularea donației poate fi introdusă în termen de 3 ani de la data la care dispunătorul s-a restabilit.

Art. 991. INCAPACITĂȚILE SPECIALE ÎN MATERIA LEGATELOR.

*Sunt **anulabile** legatele în favoarea:*

a) notarului public care a autentificat testamentul;

b) interpretului care a participat la procedura de autentificare a testamentului;

c) martorilor, în cazurile prevăzute la art. 1.043 alin. (2) și art. 1.047 alin. (3);

d) agenților instrumentatori, în cazurile prevăzute la art. 1.047;

e) persoanelor care au acordat, în mod legal, asistență juridică la redactarea testamentului.

Art. 992. SIMULAȚIA.

(1) *Sanctiunea nulității relative prevăzute la art. 988 alin. (2), art. 990 și 991 se aplică și liberalităților deghizate sub forma unui contract cu titlu oneros sau făcute unei persoane interpuse.*

(2) Sunt prezumate până la proba contrară ca fiind persoane interpuse ascendenții, descendenții și soțul persoanei incapabile de a primi liberalități, precum și ascendenții și descendenții soțului acestei persoane.

Secțiunea a 6-a

Dispoziții speciale

Art. 1.010. CONFIRMAREA LIBERALITĂȚILOR. *Confirmarea unei liberalități de către moștenitorii universali ori cu titlu universal ai dispunătorului atrage renunțarea la dreptul de a opune viciile de formă sau orice alte motive de **nulitate**, fără ca prin această renunțare să se prejudicieze drepturile terților.*

CAPITOLUL II

Donația

Secțiunea 1

Încheierea contractului

Art. 1.011. FORMA DONAȚIEI.

(1) *Donația se încheie prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute.*

(2) Nu sunt supuse dispoziției alin. (1) donațiile indirecte, cele degheizate și darurile manuale.

(3) *Bunurile mobile care constituie obiectul donației trebuie enumerate și evaluate într-un înscris, chiar sub semnătură privată, sub sancțiunea nulității absolute a donației.*

(4) Bunurile mobile corporale cu o valoare de până la 25.000 lei pot face obiectul unui dar manual, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Darul manual se încheie valabil prin acordul de voințe al părților, însoțit de tradițiunea bunului.

Art. 1.014. PROMISIUNEA DE DONAȚIE.

(1) *Sub sancțiunea nulității absolute, promisiunea de donație este supusă formei autentice.*

(2) În caz de neexecutare din partea promitentului, promisiunea de donație nu conferă beneficiarului decât dreptul de a pretinde daune-interese echivalente cu cheltuielile pe care le-a făcut și avantajele pe care le-a acordat terților în considerarea promisiunii.

Art. 1.015. PRINCIPIUL IREVOCABILITĂȚII.

(1) Donația nu este valabilă atunci când cuprinde clauze ce permit donatorului să o revoce prin voința sa.

(2) *Astfel, este lovită de nulitate absolută donația care:*

a) este afectată de o condiție a cărei realizare depinde exclusiv de voința donatorului;

b) impune donatarului plata datoriilor pe care donatorul le-ar contracta în viitor, dacă valoarea maximă a acestora nu este determinată în contractul de donație;

c) conferă donatorului dreptul de a denunța unilateral contractul;

d) permite donatorului să dispună în viitor de bunul donat, chiar dacă donatorul moare fără să fi dispus de acel bun. Dacă dreptul de a dispune vizează doar o parte din bunurile donate, nulitatea operează numai în privința acestei părți.

Secțiunea a 4-a

Donațiile făcute viitorilor soți în vederea căsătoriei și donațiile între soți

Art. 1.031. REVOCABILITATEA DONAȚIEI ÎNTRE SOȚI. Orice donație încheiată între soți este revocabilă numai în timpul căsătoriei.

Art. 1.032. NULITATEA DONAȚIEI ÎNTRE SOȚI. *Nulitatea* căsătoriei atrage *nulitatea* relativă a donației făcute soțului de rea-credință.

Art. 1.033. DONAȚIILE SIMULATE.

(1) Este lovită de *nulitate* orice simulație în care donația reprezintă contractul secret în scopul de a eluda revocabilitatea donațiilor între soți.

(2) Este prezumată persoană interpusă, până la proba contrară, orice rudă a donatarului la a cărei moștenire acesta ar avea vocație în momentul donației și care nu a rezultat din căsătoria cu donatorul.

CAPITOLUL III

Testamentul

Secțiunea a 2-a

Formele testamentului

Art. 1.041. TESTAMENTUL OLOGRAF. *Sub sancțiunea nulității absolute, testamentul olograf trebuie scris în întregime, datat și semnat de mâna testatorului.*

Art. 1.047. TESTAMENTELE PRIVILEGIATE.

(1) Se poate întocmi în mod valabil un testament în următoarele situații speciale:

a) în fața unui funcționar competent al autorității civile locale, în caz de epidemii, catastrofe, războaie sau alte asemenea împrejurări excepționale;

b) în fața comandantului vasului sau a celui care îl înlocuiește, dacă testatorul se află la bordul unui vas sub pavilionul României, în cursul unei călătorii maritime sau fluviale. Testamentul întocmit la bordul unei aeronave este supus aceluiași condiții;

c) în fața comandantului unității militare ori a celui care îl înlocuiește, dacă testatorul este militar sau, fără a avea această calitate, este salariat ori prestează servicii în cadrul forțelor armate ale României și nu se poate adresa unui notar public;

d) în fața directorului, medicului șef al instituției sanitare sau a medicului șef al serviciului ori, în lipsa acestora, în fața medicului de gardă, cât timp dispunătorul este internat într-o instituție sanitară în care notarul public nu are acces.

(2) În toate cazurile prevăzute la alin. (1) este obligatoriu ca testamentul să se întocmească în prezența a 2 martori.

(3) Testamentul privilegiat se semnează de testator, de agentul instrumentator și de cei 2 martori. Dacă testatorul sau unul dintre martori nu poate semna, se va face mențiune despre cauza care l-a împiedicat să semneze.

(4) *Dispozițiile alin. (3) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității absolute.*

(5) Prevederile art. 1.042 se aplică în mod corespunzător și în privința testamentului privilegiat.

Art. 1.050. CONVERSIUNEA FORMEI TESTAMENTARE. *Un testament nul din cauza unui viciu de formă produce efecte dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru altă formă testamentară.*

Secțiunea a 4-a

Legatul

§2. Efectele legatelor

Art. 1.064. LEGATUL BUNULUI ALTUIA.

(1) Când bunul individual determinat care a făcut obiectul unui legat cu titlu particular aparține unei alte persoane decât testatorul și nu este cuprins în patrimoniul acestuia la data deschiderii moștenirii, atunci se aplică dispozițiile prezentului articol.

(2) *Dacă, la data întocmirii testamentului, testatorul nu a știut că bunul nu este al său, legatul este **anulabil**.*

(3) În cazul în care testatorul a știut că bunul nu este al său, cel însărcinat cu executarea legatului este obligat, la alegerea sa, să dea fie bunul în natură, fie valoarea acestuia de la data deschiderii moștenirii.

Secțiunea a 5-a

Dezmoștenirea

Art. 1.076. NULITATEA.

(1) *Dispoziția testamentară prin care moștenitorii legali au fost dezmoșteniți este supusă cauzelor de **nulitate**, absolută sau relativă, prevăzute de lege.*

(2) *Termenul de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare curge de la data la care cei dezmoșteniți au luat cunoștință de dispoziția testamentară prin care au fost înlăturați de la moștenire, dar nu mai devreme de data deschiderii moștenirii.*

TITLUL IV

Transmisiunea și partajul moștenirii

CAPITOLUL I

Transmisiunea moștenirii

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 1.101. CARACTERELE JURIDICE ALE OPȚIUNII. *Sub sancțiunea nulității absolute, opțiunea succesorală este indivizibilă și nu poate fi afectată de nicio modalitate.*

Secțiunea a 2-a
Acceptarea moștenirii

Art. 1.112. PREZUMȚIA DE RENUNȚARE.

(1) Este prezumat, până la proba contrară, că a renunțat la moștenire succesibilul care, deși cunoștea deschiderea moștenirii și calitatea lui de succesibil, ca urmare a citării sale în condițiile legii, nu acceptă moștenirea în termenul prevăzut la art. 1.103. Citația trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității acesteia, pe lângă elementele prevăzute de Codul de procedură civilă, și precizarea că, dacă succesibilul nu își exercită dreptul de a accepta moștenirea în termenul prevăzut la art. 1.103, va fi prezumat că renunță la moștenire.

(2) Prezumția de renunțare operează numai dacă citația i-a fost comunicată succesibilului cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului de opțiune succesorală.

Secțiunea a 3-a
Renunțarea la moștenire

Art. 1.124. TERMENUL DE PRESCRIPTIE. Dreptul la acțiunea în anularea acceptării sau renunțării se prescrie în termen de 6 luni, calculat în caz de violență de la încetarea acesteia, iar în celelalte cazuri din momentul în care titularul dreptului la acțiune a cunoscut cauza de nulitate relativă.

Secțiunea a 6-a
Certificatul de moștenitor

Art. 1.134. NULITATEA. Cei care se consideră vătămați în drepturile lor prin eliberarea certificatului de moștenitor pot cere instanței judecătorești constatarea sau, după caz, declararea nulității acestuia și stabilirea drepturilor lor, conform legii.

CAPITOLUL IV
Partajul succesoral și raportul

Secțiunea 1
Dispoziții generale referitoare la partajul succesoral

Art. 1.144. PARTAJUL VOLUNTAR.

(1) Dacă toți moștenitorii sunt prezenți și au capacitate de exercițiu deplină, partajul se poate realiza prin bună învoială, în forma și prin actul pe care părțile le convin. Dacă printre bunurile succesoriale se află imobile, convenția de partaj trebuie încheiată în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Dacă nu sunt prezenți toți moștenitorii ori dacă printre ei se află minori sau persoane puse sub interdicție judecătorească ori persoane dispărute, atunci se vor pune sigilii pe bunurile moștenirii în cel mai scurt termen, iar partajul voluntar se va realiza cu respectarea regulilor

referitoare la protecția persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă ori privitoare la persoanele dispărute.

Secțiunea a 4-a
Partajul de ascendent

Art. 1.163. INEFICACITATE.

(1) Este lovit de **nulitate absolută** partajul în care nu s-au cuprins toți descendenții care îndeplinesc condițiile pentru a veni la moștenire, fie în nume propriu, fie prin reprezentare succesorală.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică partajului în care nu a fost inclus un descendent care vine la moștenire prin reprezentare succesorală, însă a fost cuprins acela pe care îl reprezintă.

(3) Dacă prin partajul de ascendent se încalcă rezerva succesorală a vreunui descendent sau a soțului supraviețuitor, sunt aplicabile dispozițiile privitoare la reducțiunea liberalităților excesive.

CARTEA A V-A Despre obligații

TITLUL II Izvoarele obligațiilor

CAPITOLUL I Contractul

Secțiunea a 3-a
Încheierea contractului

§3. Consimțământul

II. Valabilitatea consimțământului

Art. 1.205. LIPSA DISCERNĂMÂNTULUI.

(1) Este **anulabil** contractul încheiat de o persoană care, la momentul încheierii acestuia, se afla, fie și numai vremelnic, într-o stare care o pune în neputință de a-și da seama de urmările faptei sale.

(2) Contractul încheiat de o persoană pusă ulterior sub interdicție poate fi anulat dacă, la momentul când actul a fost făcut, cauzele punerii sub interdicție existau și erau îndeobște cunoscute.

III. Viciile consimțământului

Art. 1.208. EROAREA NESCUZABILĂ.

(1) Contractul nu poate fi anulat dacă faptul asupra căruia a purtat eroarea putea fi, după împrejurări, cunoscut cu diligențe rezonabile.

(2) Eroarea de drept nu poate fi invocată în cazul dispozițiilor legale accesibile și previzibile.

Art. 1.214. DOLUL.

(1) Consimțământul este viciat prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți ori când aceasta din urmă a omis, în mod fraudulos, să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie.

(2) *Partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol poate cere anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat nu a fost esențială.*

(3) *Contractul este **anulabil** și atunci când dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori gerantul afacerilor celeilalte părți.*

(4) Dolul nu se presupune.

§4. Obiectul contractului

Art. 1.225. OBIECTUL CONTRACTULUI.

(1) Obiectul contractului îl reprezintă operațiunea juridică, precum vânzarea, locațiunea, împrumutul și altele asemenea, convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale.

(2) *Obiectul contractului trebuie să fie determinat și licit, sub sancțiunea nulității absolute.*

(3) Obiectul este ilicit atunci când este prohibit de lege sau contravine ordinii publice ori bunelor moravuri.

Art. 1.226. OBIECTUL OBLIGAȚIEI.

(1) Obiectul obligației este prestația la care se angajează debitorul.

(2) *Sub sancțiunea nulității absolute, el trebuie să fie determinat sau cel puțin determinabil și licit.*

§5. Cauza

Art. 1.238. SANCTIUNE.

(1) Lipsa cauzei atrage anulabilitatea contractului, cu excepția cazului în care contractul a fost greșit calificat și poate produce alte efecte juridice.

(2) *Cauza ilicită sau imorală atrage **nulitatea absolută** a contractului dacă este comună ori, în caz contrar, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia să o cunoască.*

§6. Forma contractului

Art. 1.242. SANCTIUNE.

(1) *Este lovit de **nulitate** absolută contractul încheiat în lipsa formei pe care, în chip neîndoielnic, legea o cere pentru încheierea sa valabilă.*

(2) Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, contractul se socotește valabil chiar dacă forma nu a fost respectată.

Art. 1.244. *FORMA CERUTĂ PENTRU ÎNSCRIEREA ÎN CARTEA FUNCİARĂ. În afara altor cazuri prevăzute de lege, trebuie să fie încheiate prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute, convențiile care strămută sau constituie drepturi reale care urmează a fi înscrise în cartea funciară.*

Secțiunea a 4-a

Nulitatea contractului

§1. Dispoziții generale

Art. 1.246. NULITATEA.

(1) Orice contract încheiat cu încălcarea condițiilor cerute de lege pentru încheierea sa valabilă este supus nulității, dacă prin lege nu se prevede o altă sancțiune.

(2) **Nulitatea** poate fi absolută sau relativă.

(3) Dacă prin lege nu se prevede altfel, **nulitatea** contractului poate fi constatată sau declarată prin acordul părților.

(4) Prin acordul părților nu pot fi instituite și nici suprimate cauze de nulitate. Orice convenție sau clauză contrară este considerată nescrisă.

Art. 1.247. NULITATEA ABSOLUTĂ.

(1) Este nul contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes general.

(2) **Nulitatea** absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, pe cale de acțiune sau de excepție.

(3) Instanța este obligată să invoce din oficiu **nulitatea** absolută.

(4) Contractul lovit de **nulitate** absolută nu este susceptibil de confirmare decât în cazurile prevăzute de lege.

Art. 1.248. NULITATEA RELATIVĂ.

(1) Contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes particular este anulabil.

(2) **Nulitatea** relativă poate fi invocată numai de cel al cărui interes este ocrotit prin dispoziția legală încălcată.

(3) **Nulitatea** relativă nu poate fi invocată din oficiu de instanța judecătorească.

(4) Contractul anulabil este susceptibil de confirmare.

Art. 1.249. PRESCRIPTIA.

(1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, **nulitatea** absolută poate fi invocată oricând, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție.

(2) **Nulitatea** relativă poate fi invocată pe cale de acțiune numai în termenul de prescripție stabilit de lege. Cu toate acestea, partea căreia i se cere executarea contractului poate opune oricând **nulitatea** relativă a contractului, chiar și după împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare.

§2. Cauzele de nulitate

Art. 1.250. CAUZELE DE NULITATE ABSOLUTĂ. Contractul este lovit de **nulitate** absolută în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când rezultă neîndoielnic din lege că interesul ocrotit este unul general.

Art. 1.251. CAUZELE DE NULITATE RELATIVĂ. Contractul este anulabil când au fost nesocotite dispozițiile legale privitoare la capacitatea de exercițiu, când consimțământul uneia dintre părți a fost viciat, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege.

Art. 1.252. PREZUMȚIA DE NULITATE RELATIVĂ. În cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este anulabil.

Art. 1.253. NULITATEA VIRTUALĂ. În afara cazurilor în care legea prevede sancțiunea nulității, contractul se desființează și atunci când sancțiunea nulității absolute sau, după caz, relative trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziției legale încălcate să fie atins.

§3. Efectele nulității

Art. 1.254. DESFIINȚAREA CONTRACTULUI ȘI A ACTELOR SUBSECVENTE.

(1) Contractul lovit de **nulitate** absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat.

(2) Desființarea contractului atrage, în condițiile legii, și desființarea actelor subsecvente încheiate în baza lui.

(3) În cazul în care contractul este desființat, fiecare parte trebuie să restituie celeilalte, în natură sau prin echivalent, prestațiile primite, potrivit prevederilor art. 1.639–1.647, chiar dacă acestea au fost executate succesiv sau au avut un caracter continuu.

Art. 1.255. NULITATEA PARȚIALĂ.

(1) Clauzele contrare legii, ordinii publice sau bunelor moravuri și care nu sunt considerate nescrise atrag **nulitatea** contractului în întregul său numai dacă sunt, prin natura lor, esențiale sau dacă, în lipsa acestora, contractul nu s-ar fi încheiat.

(2) În cazul în care contractul este menținut în parte, clauzele nule sunt înlocuite de drept cu dispozițiile legale aplicabile.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și clauzelor care contravin unor dispoziții legale imperative și sunt considerate de lege nescrise.

Art. 1.256. NULITATEA CONTRACTULUI PLURILATERAL. În cazul contractelor cu mai multe părți în care prestația fiecărei părți este făcută în considerarea unui scop comun, **nulitatea** contractului în privința uneia dintre părți nu atrage desființarea în întregime a contractului, afară de cazul în care participarea acesteia este esențială pentru existența contractului.

Art. 1.258. REPARAREA PREJUDICIULUI ÎN CAZUL NULITĂȚII CONTRACTULUI ÎNCHEIAT ÎN FORMĂ AUTENTICĂ. În cazul anulării sau constatării nulității contractului încheiat în formă autentică pentru o cauză de **nulitate** a cărei existență rezultă din însuși textul contractului, partea prejudiciată poate cere obligarea notarului public la repararea prejudiciilor suferite, în condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie.

Art. 1.259. REFACEREA CONTRACTULUI NUL. Contractul nul poate fi refăcut, în tot sau în parte, cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de lege la data refacerii lui. În toate cazurile, contractul refăcut nu va produce efecte decât pentru viitor, iar nu și pentru trecut.

Art. 1.260. CONVERSIUNEA CONTRACTULUI NUL.

(1) Un contract lovit de **nulitate** absolută va produce totuși efectele actului juridic pentru care sunt îndeplinite condițiile de fond și de formă prevăzute de lege.

(2) Cu toate acestea, dispozițiile alin. (1) nu se aplică dacă intenția de a exclude aplicarea conversiunii este stipulată în contractul lovit de **nulitate** sau reiese, în chip neîndoielnic, din scopurile urmărite de părți la data încheierii contractului.

§4. Validarea contractului

Art. 1.261. CAUZELE DE VALIDARE.

(1) Contractul afectat de o cauză de **nulitate** este validat atunci când **nulitatea** este acoperită.

(2) **Nulitatea** poate fi acoperită prin confirmare sau prin alte moduri anume prevăzute de lege.

Art. 1.262. CONFIRMAREA CONTRACTULUI.

(1) Confirmarea unui contract anulabil rezultă din voința, expresă sau tacită, de a renunța la dreptul de a invoca **nulitatea**.

(2) Voința de a renunța trebuie să fie certă.

Art. 1.263. CONDIȚIILE CONFIRMĂRII.

(1) Un contract anulabil poate fi confirmat dacă în momentul confirmării condițiile sale de validitate sunt întrunite.

(2) Persoana care poate invoca **nulitatea** poate confirma contractul numai cunoscând cauza de **nulitate** și, în caz de violență, numai după încetarea acesteia.

(3) Persoana chemată de lege să încuviințeze actele minorului poate, în numele și în interesul acestuia, cere anularea contractului făcut fără încuviințarea sa ori să confirme contractul atunci când această încuviințare era suficientă pentru încheierea valabilă a acestuia.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul actelor încheiate fără autorizarea instanței de tutelă.

(5) În lipsa confirmării exprese, este suficient ca obligația să fie executată în mod voluntar la data la care ea putea fi valabil confirmată de către partea interesată.

(6) *Cel care trebuie să confirme poate să fie pus în întârziere printr-o notificare prin care partea interesată să îi solicite fie să confirme contractul anulabil, fie să exercite acțiunea în anulare, în termen de 6 luni de la notificare, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a cere anularea contractului.*

Art. 1.265. EFECTELE CONFIRMĂRII.

(1) Confirmarea își produce efectele din momentul încheierii contractului și atrage renunțarea la mijloacele și excepțiile ce puteau fi opuse, sub rezerva însă a drepturilor dobândite și conservate de terții de bună-credință.

(2) *Când fiecare dintre părți poate invoca **nulitatea** contractului sau mai multe părți o pot invoca împotriva alteia, confirmarea făcută de una dintre acestea nu împiedică invocarea nulității de către celelalte părți.*

(3) Confirmarea unui contract anulabil pentru vicierea consimțământului prin dol sau violență nu implică prin ea însăși renunțarea la dreptul de a cere daune-interese.

Secțiunea a 7-a Reprezentarea

Art. 1.299. VICIILE DE CONSIMȚĂMÂNT. *Contractul este **anulabil** atunci când consimțământul reprezentantului este viciat. Dacă însă viciul de consimțământ privește elemente stabilite de reprezentat, contractul este **anulabil** numai dacă voința acestuia din urmă a fost viciată.*

Art. 1.304. CONTRACTUL CU SINE ÎNSUȘI ȘI DUBLA REPREZENTARE.

(1) Contractul încheiat de reprezentant cu sine însuși, în nume propriu, este **anulabil** numai la cererea reprezentatului, cu excepția cazului în care reprezentantul a fost împuternicit în mod expres în acest sens sau cuprinsul contractului a fost determinat în asemenea mod încât să excludă posibilitatea unui conflict de interese.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul dublei reprezentări.

TITLUL III Modalitățile obligațiilor

CAPITOLUL II Condiția

Art. 1.402. CONDIȚIA IMPOSIBILĂ, ILICITĂ SAU IMORALĂ. *Condiția imposibilă, contrară legii sau bunelor moravuri este considerată nescrisă, iar dacă este însăși cauza contractului, atrage **nulitatea** absolută a acestuia.*

TITLUL V

Executarea obligațiilor

CAPITOLUL II

Executarea silită a obligațiilor

Secțiunea a 4-a

Executarea prin echivalent

§2. Prejudiciul

II. Clauza penală și arvuna

Art. 1.540. NULITATEA CLAUZEI PENALE.

(1) **Nulitatea** obligației principale o atrage pe aceea a clauzei penale.

Nulitatea clauzei penale nu o atrage pe aceea a obligației principale.

(2) Penalitatea nu poate fi cerută atunci când executarea obligației a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului.

TITLUL VI

Transmisiunea și transformarea obligațiilor

CAPITOLUL I

Cesiunea de creanță

Secțiunea a 2-a

Cesiunea unei creanțe constatate printr-un titlu nominativ, la ordin sau la purtător

Art. 1.589. MIJLOACE DE APĂRARE.

(1) Debitorul nu poate opune deținătorului titlului alte excepții decât cele care privesc **nulitatea** titlului, cele care reies neîndoielnic din cuprinsul acestuia, precum și cele care pot fi invocate personal împotriva deținătorului.

(2) Cu toate acestea, deținătorul care a dobândit titlul în fraudă debitorului nu se poate prevala de dispozițiile alin. (1).

CAPITOLUL IV

Novația

Art. 1.612. MIJLOACELE DE APĂRARE. *Atunci când novația are loc prin schimbarea debitorului, noul debitor nu poate opune creditorului mijloacele de apărare pe care le avea împotriva debitorului inițial și nici cele pe care acesta din urmă le avea împotriva creditorului, cu excepția situației în care, în acest ultim caz, debitorul poate invoca **nulitatea** absolută a actului din care s-a născut obligația inițială.*

TITLUL IX

Diferite contracte speciale

CAPITOLUL I

Contractul de vânzare

Secțiunea 1

Dispoziții generale

§1. Domeniul de aplicare

Art. 1.653. INCAPACITATEA DE A CUMPĂRA DREPTURI LITIGIOASE.

(1) Sub sancțiunea nulității absolute, judecătorii, procurorii, grefierii, executorii, avocații, notarii publici, consilierii juridici și practicienii în insolvență nu pot cumpăra, direct sau prin persoane interpușe, drepturi litigioase care sunt de competența instanței judecătorești în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1):

a) cumpărarea drepturilor succesoriale ori a cotelor-părți din dreptul de proprietate de la comoștenitori sau coproprietari, după caz;

b) cumpărarea unui drept litigios în vederea îndestulării unei creanțe care s-a născut înainte ca dreptul să fi devenit litigios;

c) cumpărarea care s-a făcut pentru apărarea drepturilor celui ce stăpânește bunul în legătură cu care există dreptul litigios.

(3) Dreptul este litigios dacă există un proces început și neterminat cu privire la existența sau întinderea sa.

Art. 1.654. ALTE INCAPACITĂȚI DE A CUMPĂRA.

(1) Sunt incapabili de a cumpăra, direct sau prin persoane interpușe, chiar și prin licitație publică:

a) mandatarii, pentru bunurile pe care sunt însărcinați să le vândă; excepția prevăzută la art. 1.304 alin. (1) rămâne aplicabilă;

b) părinții, tutorele, curatorul, administratorul provizoriu, pentru bunurile persoanelor pe care le reprezintă;

c) funcționarii publici, judecătorii-sindici, practicienii în insolvență, executorii, precum și alte asemenea persoane, care ar putea influența condițiile vânzării făcute prin intermediul lor sau care are ca obiect bunurile pe care le administrează ori a căror administrare o supraveghează.

(2) Încălcarea interdicțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se sancționează cu **nulitatea** relativă, iar a celei prevăzute la lit. c) cu **nulitatea** absolută.

§3. Obiectul vânzării

Art. 1.665. PREȚUL FICTIV ȘI PREȚUL DERIZORIU.

(1) Vânzarea este **anulabilă** atunci când prețul este stabilit fără intenția de a fi plătit.

(2) De asemenea, dacă prin lege nu se prevede altfel, vânzarea este **anulabilă** când prețul este într-atât de disproporționat față de valoarea bunului, încât este evident că părțile nu au dorit să consimtă la o vânzare.

Secțiunea a 3-a

Vânzarea moștenirii

Art. 1.747. NOȚIUNE ȘI FORMĂ.

(1) În sensul prezentei secțiuni, prin moștenire se înțelege dreptul de a culege o moștenire deschisă sau o cotă din aceasta.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute a contractului, vânzarea unei moșteniri se încheie în formă autentică.

CAPITOLUL V

Contractul de locațiune

Secțiunea a 3-a

Reguli particulare în materia arendării

Art. 1.838. CONDIȚII DE FORMĂ.

(1) Contractul de arendare trebuie încheiat în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Sub sancțiunea unei amenzi civile stabilite de instanța de judecată pentru fiecare zi de întârziere, arendașul trebuie să depună un exemplar al contractului la consiliul local în a cărui rază teritorială se află bunurile agricole arendate, pentru a fi înregistrat într-un registru special ținut de secretarul consiliului local.

(3) Când bunurile arendate sunt situate în raza teritorială a mai multor consilii locale, câte un exemplar al contractului se depune la fiecare consiliu local în a cărui rază teritorială sunt situate bunurile arendate.

(4) Dispozițiile în materie de carte funciară rămân aplicabile.

(5) Toate cheltuielile legate de încheierea, înregistrarea și publicitatea contractului de arendare revin arendașului.

Art. 1.847. INTERDICȚIA SUBARENDĂRII.

(1) Nu sunt permise oficiile de arendași.

(2) Subarendarea totală sau parțială este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute.

CAPITOLUL VII Contractul de societate

Secțiunea 1 **Dispoziții generale**

Art. 1.884. FORMA CONTRACTULUI.

(1) Contractul de societate se încheie în formă scrisă. Dacă prin lege nu se prevede altfel, forma scrisă este necesară numai pentru dovada contractului.

(2) *Sub sancțiunea nulității absolute, contractul prin care se înființează o societate cu personalitate juridică trebuie încheiat în formă scrisă și trebuie să prevadă asociații, aporturile, forma juridică, obiectul, denumirea și sediul societății.*

Secțiunea a 2-a **Societatea simplă**

§2. Efectele contractului de societate

I. Drepturile și obligațiile asociaților între ei

Art. 1.908. ASOCIEREA ASUPRA DREPTURILOR SOCIALE ȘI CEDAREA ACESTORA.

(1) Un asociat își poate asocia o terță persoană la drepturile sale sociale fără consimțământul celorlalți asociați, dar persoana respectivă nu va putea deveni asociat al societății fără consimțământul celorlalți asociați, care trebuie dat în condițiile dispozițiilor art. 1.901.

(2) Asociatul nu poate ceda, fără consimțământul tuturor celorlalți asociați, drepturile sale sociale, sub sancțiunea aplicării prevederilor art. 1.901 alin. (2) și (3).

(3) *Asociatul nu poate garanta în niciun fel obligațiile personale sau ale vreunui terț cu drepturile sociale, fără consimțământul tuturor asociaților, sub sancțiunea nulității absolute a garanției.*

(4) Asociatul unei societăți cu durată nedeterminată nu poate cere, înainte de încetarea societății, restituirea sau contravaloarea părții care i se cuvine din bunurile comune ale societății, afară de cazul retragerii sau excluderii sale.

III. Obligațiile asociaților față de terți

Art. 1.923. INTERDICȚIA EMITERII INSTRUMENTELOR FINANCIARE.

(1) *Societatea nu poate emite instrumente financiare, sub sancțiunea nulității absolute atât a actelor încheiate în acest scop, cât și a instrumentelor financiare emise, în afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.*

(2) Asociații, chiar neadministratori, răspund solidar, în subsidiar, în raport cu societatea, pentru orice daune s-ar cauza terților de bună-credință prejudiciați prin încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1).

§4. Încetarea contractului de societate și dizolvarea societății

Art. 1.930. CAZURILE GENERALE DE ÎNCETARE.

(1) Sub rezerva unor dispoziții legale speciale, contractul încetează și societatea se dizolvă prin:

a) realizarea obiectului societății sau imposibilitatea neîndoielnică a realizării acestuia;

b) consimțământul tuturor asociaților;

c) hotărârea instanței, pentru motive legitime și temeinice;

d) împlinirea duratei societății, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile art. 1.931;

e) **nulitatea** societății;

f) alte cauze stipulate în contractul de societate.

(2) Societatea care intră în dizolvare se lichidează.

Art. 1.932. NULITATEA SOCIETĂȚII.

(1) **Nulitatea** societății poate rezulta exclusiv din încălcarea dispozițiilor imperative ale prezentului capitol, stipulate sub sancțiunea nulității, sau din nesocotirea condițiilor generale de validitate a contractelor, dacă legea specială nu prevede altfel.

(2) Este considerată nescrisă orice clauză contractuală contrară unei dispoziții imperative din prezentul capitol a cărei încălcare nu este sancționată cu **nulitatea** societății.

Art. 1.933. REGIMUL NULITĂȚII.

(1) **Nulitatea** se acoperă și nu va fi constatată sau declarată în cazul în care cauza nulității a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond în fața instanței de judecată.

(2) Instanța, sesizată cu o cerere în constatarea sau declararea nulității, este obligată să pună în discuția părților posibilitatea de remediere a cauzelor de **nulitate** care afectează contractul de societate și să fixeze un termen util pentru acoperirea nulității, chiar dacă părțile se împotrivesc.

(3) Dreptul la acțiune, cu excepția nulității pentru obiectul ilicit al societății, se prescrie în termen de 3 ani de la data încheierii contractului.

Art. 1.934. REGULARIZAREA SOCIETĂȚII.

(1) În cazul anulabilității societății pentru vicierea consimțământului sau incapacitatea unui asociat și atunci când regularizarea este posibilă, orice persoană interesată poate să pună în întârziere pe acela care este îndreptățit să invoce **nulitatea**, fie pentru a se face regularizarea, fie pentru a exercita acțiunea în anulare în termen de 6 luni de când a fost pus în întârziere, sub sancțiunea decăderii. Despre punerea în întârziere va fi înștiințată și societatea.

(2) *Societatea sau orice asociat poate, în termenul prevăzut la alin. (1), să propună instanței învestite cu acțiunea în anulare orice măsuri de acoperire a nulității, în special prin răscumpărarea drepturilor sociale care aparțin reclamantului. În acest caz, instanța poate fie să pronunțe nulitatea, fie să declare obligatorii măsurile propuse, dacă acestea din urmă au fost în prealabil adoptate de societate în condițiile cerute pentru modificările aduse contractului de societate. La adoptarea acestor din urmă măsuri nu se ține seama de votul asociatului reclamant.*

(3) În caz de contestare a valorii drepturilor sociale care revin asociatului, valoarea acestora se determină cu respectarea dispozițiilor art. 1.901 alin. (3).

Art. 1.935. EFECTELE NULITĂȚII.

(1) *Societatea încetează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost constatată sau, după caz, declarată nulitatea și intră în lichidarea patrimoniului social.*

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare sau constatare, după caz, a nulității societății se vor numi și lichidatorii.

(3) *Nici societatea și nici asociații nu se pot prevala de nulitate față de terții de bună-credință.*

Art. 1.936. RĂSPUNDEREA PENTRU NULITATEA SOCIETĂȚII.

(1) *Dreptul la acțiunea în repararea prejudiciului cauzat prin declararea sau, după caz, constatarea nulității societății se prescrie în termen de 3 ani, care începe să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de declarare sau constatare a nulității.*

(2) *Disparația cauzei de nulitate sau regularizarea societății nu împiedică exercitarea dreptului la acțiune în despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit prin intervenția nulității. În aceste cazuri, dreptul la acțiune se prescrie în termen de 3 ani din ziua în care nulitatea a fost acoperită.*

CAPITOLUL X

Contractul de agenție

Art. 2.075. CLAUSA DE NECONCURENȚĂ.

(1) În sensul prezentului capitol, prin *clauză de neconcurență* se înțelege acea stipulație contractuală al cărei efect constă în restrângerea activității profesionale a agentului pe perioada contractului de agenție sau ulterior încetării sale.

(2) *Clauza de neconcurență trebuie redactată în scris, sub sancțiunea nulității absolute.*

(3) Clauza de neconcurență se aplică doar pentru regiunea geografică sau pentru grupul de persoane și regiunea geografică la care se referă contractul de agenție și doar pentru bunurile și serviciile în legătură cu care agentul este împuternicit să negocieze și să încheie contracte. Orice extindere a sferei clauzei de neconcurență este considerată nescrisă.

(4) Restrângerea activității prin clauza de neconcurență nu se poate întinde pe o perioadă mai mare de 2 ani de la data încetării contractului de agenție. Dacă s-a stabilit un termen mai lung de 2 ani, acesta se va reduce de drept la termenul maxim din prezentul alineat.

CAPITOLUL XVI

Contractul de asigurare

Secțiunea 1

Dispoziții comune

Art. 2.204. DECLARAȚIILE INEXACTE SAU RETICENȚA PRIVIND RISCUL.

(1) În afară de cauzele generale de **nulitate**, contractul de asigurare este nul în caz de declarație inexactă sau de reticență făcută cu rea-credință de către asigurat ori contractantul asigurării cu privire la împrejurări care, dacă ar fi fost cunoscute de către asigurator, l-ar fi determinat pe acesta să nu își dea consimțământul ori să nu îl dea în aceleași condiții, chiar dacă declarația sau reticența nu a avut influență asupra producerii riscului asigurat. Primele plătite rămân dobândite asiguratorului, care, de asemenea, poate cere și plata primelor cuvenite până la momentul la care a luat cunoștință de cauza de **nulitate**.

(2) Declarația inexactă sau reticența din partea asiguratului ori a contractantului asigurării a cărui rea-credință nu a putut fi stabilită nu atrage **nulitatea** asigurării. În cazul în care constatarea declarației inexacte sau a reticenței are loc anterior producerii riscului asigurat, asiguratorul are dreptul fie de a menține contractul solicitând majorarea primei, fie de a rezilia contractul la împlinirea unui termen de 10 zile calculate de la notificarea primită de asigurat, restituindu-i acestuia din urmă partea din primele plătite aferentă perioadei în cadrul căreia asigurarea nu mai funcționează. Atunci când constatarea declarației inexacte sau a reticenței are loc ulterior producerii riscului asigurat, indemnizația se reduce în raport cu proporția dintre nivelul primelor plătite și nivelul primelor ce ar fi trebuit să fie plătite.

CAPITOLUL XVII

Contractul de rentă viageră

Art. 2.246. CONSTITUIREA PE DURATA VIEȚII UNUI TERȚ DEJA DECEDAT. Este lovit de **nulitate** absolută contractul care stipulează o rentă constituită pe durata vieții unui terț care era decedat în ziua încheierii contractului.

CAPITOLUL XX

Tranzacția

Art. 2.273. CAUZELE DE NULITATE.

(1) Tranzacția poate fi afectată de aceleași cauze de **nulitate** ca orice alt contract.

(2) Cu toate acestea, ea nu poate fi anulată pentru eroare de drept referitoare la chestiunile ce constituie obiectul neînțelegerii părților și nici pentru leziune.

Art. 2.274. TRANZACȚIA ASUPRA UNUI ACT NUL.

(1) Este nulă tranzacția încheiată pentru executarea unui act juridic lovit de **nulitate** absolută, în afară de cazul în care părțile au tranzacționat expres asupra nulității.

(2) În cazul în care tranzacția s-a încheiat pentru executarea unui act anulabil, anularea tranzacției poate fi cerută doar de partea care la data încheierii tranzacției nu cunoștea cauza de anulabilitate.

Art. 2.275. ÎNSCRISURILE FALSE. Este, de asemenea, nulă tranzacția încheiată pe baza unor înscrisuri dovedite ulterior ca fiind false.

Art. 2.276. ÎNSCRISURILE NECUNOSCUTE.

(1) Descoperirea ulterioară de înscrisuri necunoscute părților și care ar fi putut influența conținutul tranzacției nu reprezintă o cauză de **nulitate** a acesteia, cu excepția cazului în care înscrisurile au fost ascunse de către una dintre părți sau, cu știința ei, de către un terț.

(2) Tranzacția este nulă dacă din înscrisurile descoperite rezultă că părțile sau numai una dintre ele nu aveau niciun drept asupra căruia să poată tranzacționa.

Art. 2.277. TRANZACȚIA ASUPRA UNUI PROCES TERMINAT.

Tranzacția asupra unui proces este anulabilă la cererea părții care nu a cunoscut că litigiul fusese soluționat printr-o hotărâre judecătorească intrată în puterea lucrului judecat.

Art. 2.278. TRANZACȚIA CONSTATATĂ PRIN HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ.

(1) Tranzacția care, punând capăt unui proces început, este constatată printr-o hotărâre judecătorească poate fi desființată prin acțiune în **nulitate** sau acțiune în rezoluțiune ori reziliere, precum orice alt contract. Ea poate fi, de asemenea, atacată cu acțiune revocatorie sau cu acțiunea în declararea simulației.

TITLUL XI

Privilegiile și garanțiile reale

CAPITOLUL III

Ipoteca

Secțiunea 1

Dispoziții generale

§4. Ipotecile convenționale

Art. 2.367. IPOTECĂ UNUI DREPT ANULABIL SAU CONDIȚIONAL. Cel ce are asupra bunului un drept anulabil ori afectat de o condiție nu poate consimți decât o ipotecă supusă aceleiași nulități sau condiții.

Art. 2.372. CONȚINUTUL CONTRACTULUI DE IPOTECĂ.

(1) Ipoteca convențională nu este valabilă decât dacă suma pentru care este constituită se poate determina în mod rezonabil în temeiul actului de ipotecă.

(2) Sub sancțiunea nulității, contractul de ipotecă trebuie să identifice constituitorul și creditorul ipotecar, să arate cauza obligației garantate și să facă o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat.

(3) Stipulația potrivit căreia ipoteca poartă asupra tuturor bunurilor debitorului sau asupra tuturor bunurilor prezente și viitoare ale acestuia nu constituie o descriere suficient de precisă în sensul alin. (2).

Secțiunea a 2-a
Ipoteca imobiliară

§1. Constituirea ipotecii imobiliare

Art. 2.378. FORMA CONTRACTULUI.

(1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică de către notarul public, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Ipoteca asupra bunurilor unei persoane juridice poate fi consimțită în virtutea puterilor conferite în urma deliberărilor sau a împuternicirilor întocmite sub semnătură privată, în conformitate cu regulile din actul constitutiv privitoare la reprezentare.

Secțiunea a 3-a
Ipoteca mobilă

§1. Dispoziții generale

I. Constituirea ipotecii

Art. 2.388. FORMA CONTRACTULUI DE IPOTECĂ. Contractul prin care se constituie o ipotecă mobilă se încheie în formă autentică sau sub semnătură privată, sub sancțiunea nulității absolute.

§4. Înscrierea ipotecilor mobiliare

Art. 2.414. VALIDITATEA IPOTECII. Înscrierea în arhivă nu conferă validitate unei ipoteci lovite de nulitate.

CAPITOLUL IV
Executarea ipotecii

Secțiunea a 2-a
Executarea ipotecii mobiliare

§1. Executarea ipotecii asupra bunurilor mobile corporale

II. Vânzarea bunului ipotecat

Art. 2.449. NOTIFICAREA VÂNZĂRII.

(1) Dacă dorește să vândă bunul după procedura reglementată în prezenta secțiune, creditorul este ținut să comunice persoanelor

prevăzute la art. 2.450 o notificare de executare și să înscrie un aviz de executare la arhivă.

(2) Atât comunicarea notificării, cât și înscrierea avizului de executare trebuie realizate cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită pentru vânzare.

(3) *Nerespectarea acestor formalități atrage nulitatea vânzării.*

(4) Dispozițiile acestui articol nu se aplică atunci când bunurile care fac obiectul urmăririi sunt supuse pieirii, deteriorării ori devalorizării rapide ori sunt vândute în mod obișnuit pe o piață organizată.

CARTEA A VI-A

Despre prescripția extinctivă, decădere și calculul termenelor

TITLUL I

Prescripția extinctivă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 2.502. IMPRESCRIPTIBILITATEA DREPTULUI LA ACȚIUNE. CAZURI.

(1) Dreptul la acțiune este imprescriptibil în cazurile prevăzute de lege, precum și ori de câte ori, prin natura sau obiectul dreptului subiectiv ocrotit, exercițiul său nu poate fi limitat în timp.

(2) În afara cazurilor prevăzute la alin. (1), sunt imprescriptibile drepturile privitoare la:

1. acțiunea privind apărarea unui drept nepatrimonial, cu excepția cazului în care prin lege se dispune altfel;
2. acțiunea în constatarea existenței sau inexistenței unui drept;
3. *acțiunea în constatarea nulității absolute a unui act juridic;*
4. acțiunea în constatarea nulității absolute a certificatului de moștenitor, dacă obiectul său îl constituie fie stabilirea masei succesoriale, fie partajul succesoral, sub condiția acceptării moștenirii în termenul prevăzut de lege.

Art. 2.515. REGULILE APLICABILE PRESCRIPTIEI EXTINCTIVE.

(1) Prescripția extinctivă este reglementată prin lege.

(2) Este interzisă orice clauză prin care fie direct, fie indirect o acțiune ar fi declarată imprescriptibilă, deși, potrivit legii, aceasta este prescriptibilă, sau invers, o acțiune declarată de lege imprescriptibilă ar fi considerată prescriptibilă.

(3) Cu toate acestea, în limitele și condițiile prevăzute de lege, părțile care au capacitatea deplină de exercițiu pot, prin acord expres, să modifice durata termenelor de prescripție sau să modifice cursul prescripției prin fixarea începutului acesteia ori prin modificarea cauzelor legale de suspendare ori de întrerupere a acesteia, după caz.

(4) Termenele de prescripție pot fi reduse sau mărite, prin acordul expres al părților, fără însă ca noua durată a acestora să fie mai mică de un an și nici mai mare de 10 ani, cu excepția termenelor de prescripție de 10 ani ori mai lungi, care pot fi prelungite până la 20 de ani.

(5) Dispozițiile alin. (3) și (4) nu se aplică în cazul drepturilor la acțiune de care părțile nu pot să dispună și nici acțiunilor derivate din contractele de adeziune, de asigurare și cele supuse legislației privind protecția consumatorului.

(6) *Orice convenție sau clauză contrară dispozițiilor prezentului articol este lovită de **nulitate** absolută.*

CAPITOLUL III

Cursul prescripției extinctive

Secțiunea 1

Începutul prescripției extinctive

Art. 2.525. DREPTUL LA ACȚIUNEA ÎN RESTITUIREA PRESTAȚIILOR.

*Prescripția dreptului la acțiune în restituirea prestațiilor făcute în temeiul unui act **anulabil** ori desființat pentru rezoluțiune sau altă cauză de ineficacitate începe să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a desființat actul ori, după caz, de la data la care declarația de rezoluțiune sau reziliere a devenit irevocabilă.*

Art. 2.529. DREPTUL LA ACȚIUNEA ÎN ANULAREA ACTULUI JURIDIC.

(1) Prescripția dreptului la acțiunea în anularea unui act juridic începe să curgă:

- a) în caz de violență, din ziua când aceasta a încetat;
- b) în cazul dolului, din ziua când a fost descoperit;
- c) în caz de eroare ori în celelalte cazuri de anulare, din ziua când cel îndreptățit, reprezentantul său legal ori cel chemat de lege să îi încuviințeze sau să îi autorizeze actele a cunoscut cauza anulării, însă nu mai târziu de împlinirea a 18 luni din ziua încheierii actului juridic.

(2) *În cazurile în care **nulitatea** relativă poate fi invocată de o terță persoană, prescripția începe să curgă, dacă prin lege nu se dispune altfel, de la data când terțul a cunoscut existența cauzei de **nulitate**.*

Secțiunea a 3-a
Întreruperea prescripției extinctive

Art. 2.538. RECUNOAȘTEREA DREPTULUI.

(1) Recunoașterea se poate face unilateral sau convențional și poate fi expresă sau tacită.

(2) Când recunoașterea este tacită, ea trebuie să rezulte fără echivoc din manifestări care să ateste existența dreptului celui împotriva căruia curge prescripția. Constituie acte de recunoaștere tacită plata parțială a datoriei, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau penalităților, solicitarea unui termen de plată și altele asemenea.

(3) *Poate invoca recunoașterea tacită și cel îndreptățit la restituirea unei prestații făcute în executarea unui act juridic ce a fost desființat pentru nulitate, rezoluțiune sau orice altă cauză de ineficacitate, atât timp cât bunul individual determinat, primit de la cealaltă parte cu ocazia executării actului desființat, nu este pretins de aceasta din urmă pe cale de acțiune reală ori personală.*

Art. 2.539. CEREREA DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ SAU DE ARBITRARE.

(1) *În cazurile prevăzute la art. 2.537 pct. 2 și 3, prescripția este întreruptă chiar dacă sesizarea a fost făcută la un organ de jurisdicție ori de urmărire penală incompetent sau chiar dacă este nulă pentru lipsă de formă.*

TITLUL II
**Regimul general al termenelor
de decădere**

Art. 2.546. LIMITA STABILIRII TERMENELOR DE DECĂDERE. *Este lovită de nulitate absolută clauza prin care se stabilește un termen de decădere ce ar face excesiv de dificilă exercitarea dreptului sau săvârșirea actului de către partea interesată.*

CARTEA A VII-A

Dispoziții de drept internațional privat

TITLUL II

Conflicte de legi

CAPITOLUL II

Familia

Secțiunea 1

Căsătoria

§1. Încheierea căsătoriei

Art. 2.588. LEGEA APLICABILĂ NULITĂȚII CĂSĂTORIEI.

(1) Legea care reglementează cerințele legale pentru încheierea căsătoriei se aplică nulității căsătoriei și efectelor acestei nulități.

(2) **Nulitatea** unei căsătorii încheiate în străinătate cu încălcarea condițiilor de formă poate fi admisă în România numai dacă sancțiunea nulității este prevăzută și în legea română.

Secțiunea a 2-a

Filiația

§3. Adopția

Art. 2.610. LEGEA APLICABILĂ NULITĂȚII ADOPTIEI. **Nulitatea adopției** este supusă, pentru condițiile de fond, legilor aplicabile condițiilor de fond, iar pentru nerespectarea condițiilor de formă, legii aplicabile formei adopției.

CAPITOLUL VII

Cambia, biletul la ordin și cecul

Secțiunea a 3-a

Cecul

Art. 2.656. NULITATEA CECULUI. În cazul în care, potrivit legii aplicabile, cecul este nul din cauză că a fost tras asupra unei persoane neîndreptățite, obligațiile ce decurg din semnăturile puse pe titlu în alte state, ale căror legi nu cuprind o asemenea restricție, sunt valabile.

